

Hesekiel 24

Septuaginta (LXX)

- 1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς λέγων
- 2 νίè ἀνθρώπου γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἀφ' ἣς ἀπηρείσατο βασιλεὺς βαβυλῶνος ἐπὶ ιερουσαλημ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς σήμερον
- 3 καὶ εἰπὼν ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα παραβολὴν καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ἐπίστησον τὸν λέβητα καὶ ἔκχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ
- 4 καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτόμημα πᾶν διχοτόμημα καλόν σκέλος καὶ ὅμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὄστῶν
- 5 ἔξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων καὶ ὑπόκαιε τὰ ὄστα ὑποκάτω αὐτῶν ἔξεσεν ἔξεσεν καὶ ἥψηται τὰ ὄστα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς
- 6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ πόλις αἵματων λέβητς ἐν ᾧ ἐστιν ἵδις ἐν αὐτῷ καὶ ὁ ἵδις οὐκ ἔξηλθεν ἔξ αὐτῆς κατὰ μέλος αὐτῆς ἔξήνεγκεν οὐκ ἐπεσεν ἐπ' αὐτῇν κλῆρος
- 7 ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐστιν ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό οὐκ ἐκκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν
- 8 τοῦ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό
- 9 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος κάγῳ μεγαλυνῶ τὸν δαλὸν
- 10 καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ ὅπως τακῇ τὰ κρέα καὶ ἐλαττωθῇ ὁ ζωμὸς
- 11 καὶ στῇ ἐπὶ τοὺς ἀνθρακας ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς καὶ τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἵδις αὐτῆς
- 12 καὶ οὐ μὴ ἔξέλθῃ ἔξ αὐτῆς πολὺς ὁ ἵδις αὐτῆς καταισχυνθήσεται ὁ ἵδις αὐτῆς
- 13 ἀνθ' ὃν ἐμιαίνου σύ καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἔως οὗ ἐμπλήσω τὸν θυμόν μου
- 14 ἐγὼ κύριος λελάληκα καὶ ἤξει καὶ ποιήσω οὐ διαστελῶ οὐδὲ μὴ ἐλεήσω κατὰ τὰς ὄδοις σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε λέγει κύριος διὰ τοῦτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἷματά σου καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σου κρινῶ σε ἡ ἀκάθαρτος ἡ ὀνομαστή καὶ πολλὴ τοῦ παραπικραίνειν
- 15 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων
- 16 νίè ἀνθρώπου ἴδιον ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σοῦ τὰ ἐπιθυμήματα τῶν ὀφθαλμῶν σου ἐν παρατάξει οὐ μὴ κοπῆς οὐδὲ μὴ κλαυσθῆς
- 17 στεναγμὸς αἵματος ὁσφύος πένθους ἐστίν οὐκ ἔσται τὸ τρίχωμά σου συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ καὶ τὰ ὑποδήματά σου ἐν

τοῖς ποσίν σου οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χείλεσιν αὐτῶν καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς

18 καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τὸ πρωὶ ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι καὶ ἀπέθανεν ἡ γυνὴ μου ἑσπέρας καὶ ἐποίησα τὸ πρωὶ ὃν τρόπον ἐπετάγη μοι

19 καὶ εἶπεν πρός με δὲ λαός οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν τί ἔστιν ταῦτα ἢ σὺ ποιεῖς

20 καὶ εἶπα πρὸς αὐτούς λόγος κυρίου πρός με ἐγένετο λέγων

21 εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ισραὴλ τάδε λέγει κύριος ἵδού ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἄγια μου φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν ἐπιθυμήματα ὁφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν καὶ οἱ νίοι ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν οὓς ἐγκατελίπετε ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται

22 καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε

23 καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν οὔτε μὴ κόψησθε οὔτε μὴ κλαύσητε καὶ ἐντακήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν καὶ παρακαλέσετε ἔκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ

24 καὶ ἔσται ιεζεκιηλ ὑμῖν εἰς τέρας κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν ποιήσετε ὅταν ἔλθῃ ταῦτα καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ κύριος

25 καὶ σύ νίè ἀνθρώπου οὐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχὺν παρ' αὐτῶν τὴν ἔπαρσιν τῆς καυχήσεως αὐτῶν τὰ ἐπιθυμήματα ὁφθαλμῶν αὐτῶν καὶ τὴν ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν νίοὺς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν

26 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἥξει ὁ ἀνασφόβιμος πρὸς σὲ τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὕτα

27 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σου πρὸς τὸν ἀνασφόβιμον καὶ λαλήσεις καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῆς οὐκέτι καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ κύριος